

॥ नवग्रहसूक्तम् ॥

आ स॒त्येन॒ रज॑सा॒ वर्त॑मानो नि॒वेश्य॑न्नमृतं॒ मर्त्यं॑ च। हिर॒ण्यये॑न
सवि॒ता रथे॑नाऽदे॒वो या॑ति॒ भुव॑ना वि॒पश्य॑न्। अ॒ग्निं दू॒तं वृ॑णीमहे
होता॑रं वि॒श्ववे॑दसम्। अ॒स्य य॒ज्ञस्य॑ सु॒क्रतु॑म्॥ येषा॑मीशे॒ पशु॑पतिः
पशू॑नां चतु॑ष्पदा॒मुत च॑ द्वि॒पदा॑म्। निष्क्री॑तोऽयं य॒ज्ञियं॑ भा॒गमे॑तु
रा॒यस्यो॑षा यज॑मानस्य सन्तु॥

अधिदे॒वता प्र॒त्यधि॑दे॒वता स॑हिताय आ॒दित्या॑य नमः ॥ १ ॥

अ॒ग्निर्मू॒र्द्धा दि॒वः क॒कुत्प॑तिः पृथि॒व्या अ॒यम्। अ॒पां रे॒तां सि॑ जि॒न्वति॑।
स्यो॒ना पृथि॑वि॒ भवा॑ऽनृ॒क्षरा॑ नि॒वेश॑नी। यच्छा॑नः शर्म॑ स॒प्रथाः॑। क्षेत्र॑स्य
पति॑ना व॒यं हि॒ते नै॒व जया॑मसि। गा॒मश्च॑ पोष॒यित्वा स नो॑ मृ॒डाती॒दृशे॑॥
अधिदे॒वता प्र॒त्यधि॑दे॒वता स॑हिताय अ॒ङ्गार॑काय नमः ॥ २ ॥

प्रवः॑ शु॒क्राय॑ भा॒नवे॑ भर॒ध्वं ह॒व्यं म॒तिं चा॒ग्नये॑ सु॒पूत॑म्॥ यो दै॒व्यानि॑
मा॒नुषा॑ ज॒नूष्य॑न्तर्वि॒श्वानि॑ वि॒द्म ना॒ जिगा॑ति॥ इ॒न्द्राणी॑मा॒सु ना॑रि॒षु
सु॒पत्नी॑म॒हम॑श्रवम्। न ह्य॑स्या अ॒पर॑ञ्चन॒ जर॑सा म॒रते॑ पतिः॥ इ॒न्द्रो
वि॒श्वत॑स्प॒रि ह॒वाम॑हे ज॒नैभ्यः॑। अ॒स्माक॑मस्तु॒ केवलः॑॥
अधिदे॒वता प्र॒त्यधि॑दे॒वता स॑हिताय शु॒क्राय॑ नमः ॥ ३ ॥

आ॒प्याय॑स्व॒ समे॑तु ते वि॒श्वतः॑ सोम॒ वृष्णि॑यम्। भ॒वा वा॒जस्य॑ स॒ङ्गथे॑॥
अ॒प्सु मे॒ सोमो॑ अ॒ब्रवी॑दन्तर्वि॒श्वानि॑ भेष॒जा। अ॒ग्निं च॑ वि॒श्वश॑म्भु॒वमाप॑श्च
वि॒श्वभे॑षजीः। गौरी॑ मि॒माय॑ स॒लिलानि॑ तक्ष॒त्येक॑पदी द्वि॒पदी॑ सा चतु॑ष्पदी।
अ॒ष्टाप॑दी नव॑पदी ब॒भूवु॑षी॒ सह॑स्रा॒क्षरा॑ पर॒मे व्यो॑मन्।
अधिदे॒वता प्र॒त्यधि॑दे॒वता स॑हिताय सो॒माय॑ नमः ॥ ४ ॥

उद्ध्व्यस्वान्ने प्रतिजागृह्येनमिष्टापूर्ते सःसृजेथामयं च। पुनः कृण्वःस्त्वा
पितरं युवानमन्वाताःसीत्वयि तन्तुमेतम् ॥ इदं विष्णुर्विचक्रमे त्रेधा
निदधे पदम्। समूढमस्यपाःसुरे ॥ विष्णो रराटमसि विष्णोः पृष्ठमसि
विष्णोः श्रग्रैस्थो विष्णोः स्यूरसि विष्णोर्ध्रुवमसि वैष्णवमसि विष्णवे
त्वा।

अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय बुधाय नमः ॥ ५ ॥

बृहस्पते अतियदर्यो अहाँद्विमद्विभाति क्रतुमज्जनेषु। यदीदयच्छवसर्त-
प्रजात तदस्मासु द्रविणं धेहि चित्रम् ॥ इन्द्रमरुत्व इह पाहि सोमं
यथा शार्याते अपिबः सुतस्य। तव प्रणीती तव शूरशर्मन्नाविवासन्ति
कवयः सुयज्ञाः ॥ ब्रह्मजज्ञानं प्रथमं पुरस्ताद्विसीमतः सुरुचौ वेन
आवः। सबुधिया उपमा अस्य विष्ठाः सतश्च योनिमसतश्च विवः ॥
अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय बृहस्पतये नमः ॥ ६ ॥

शं नो देवीरभिष्टय आपो भवन्तु पीतयै। शंयोरभिस्त्रवन्तु नः ॥
प्रजापते न त्वदेतान्यन्यो विश्वा जातानि परिता बभूव। यत्कामास्ते
जुहुमस्तन्नो अस्तु वयः स्याम पतयो रयीणाम्। इमं यमप्रस्तरमाहि
सीदाऽङ्गिरोभिः पितृभिः संविदानः। आत्वा मन्त्राः कविशस्ता वहन्त्वेना
राजन् हविषा मादयस्व ॥

अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय शनैश्चराय नमः ॥ ७ ॥

कया नश्चित्र आभुवदूती सदावृधः सखा। कया शचिष्ठया वृता।
आऽयज्ञौः पृश्निरक्रीदसनन्मातरं पुनः। पितरं च प्रयन्त्सुवः। यत्ते
देवी निर्ऋतिराबबन्ध दाम ग्रीवास्वविचर्त्यम्। इदं ते तद्विष्याम्यायुषो

न मध्यादथाजीवः पितुमद्धि प्रमुक्तः ॥

अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय राहवे नमः ॥ ८ ॥

केतुं कृण्वन्नकेतवे पेशो मर्या अपेशसे। समुषद्विरजायथाः ॥ ब्रह्मा
देवानां पदवीः कवीनामृषिर्विप्राणां महिषो मृगाणाम्। श्येनो गृधाणां
स्वधितिर्वनानां सोमः पवित्रमत्येति रेभन्। (ऋक्) सचित्र चित्रं
चितयन् तमस्मे चित्रक्षत्र चित्रतमं वयोधाम्। चन्द्रं रयिं पुरुवीरं
बृहन्तं चन्द्रचन्द्राभिर्गृणते युवस्व ॥

अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय केतवे नमः ॥ ९ ॥

॥ ॐ आदित्यादि नवग्रहदेवताभ्यो नमो नमः ॥

॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥